

מה מריץ את ג'ורג' חבש?

סיפורו המלא של נביא הטרור

"המטרור שנתפס את העולם בניצחון"

השם ג'ורג' חבש מפורסם היום ברחבי העולם כולו. הוא נמרח בכותרות ראשיות של עתוני אמריקה, אפריקה ואירופה. פניו המשופמים של האיש, ניצחון הסירוף בעיניו, ניכסו מעל מסכר הטלחיויה בחמש היבשות. אבל דווקא כי בית בו הוא נולד וגדל, בו חי ברוחה ובנוחיות במשך עשרים שנה — דווקא בבית זה לא ידע איש מהו.

בית זה נמצא ברחוב צה"ל מס' 13 בלוד. מדוח כתב העולם הזה נעים גלעדי, שי צילצל השבוע בדלת הבית בן ארבעת החדרים, המוקף גינה מסופחת:

אישה יפהפיה פתחה את הדלת. האם כאן הבית שבו גר ג'ורג' חבש? שאלתי. "לא", השיבה, "אני אסתר תורג'מן. אני לא יודעת מי גר כאן קודם. אנחנו חדרים כאן והבית עבר הרבה ידיים. הוא קרוב שלך?"

"את לא שמעת על ג'ורג' חבש?"

"לא, מי זה?"

"זה שאנסו חספו את המטוסים ופוצצו אותם. הוא מפקד אירגון טרוריסטים..."

"אני לא יודעת... אני לא יכולה למסור פרטים... תתקשר בבקשה עם עמיר..."

והדלת נטרקה בחופזה.

אסתר תורג'מן לא היתה היחידה שנתקפה הלחלה כאשר הבינה על מה רוצים

חבש

לדבר איתה. אולם אם היא לא ידעה מיהו ג'ורג' חבש, הרי היו אחרים — בלוד, כי במאללה, בירושלים המזרחית — שהכירוהו היטב. רבים מהם סירבו לדבר עליו. מעטים היו מוכנים לספר את הידוע להם. אבל גם אלה עמדו בתוקף על כך, כי שם לא יוזכר בעיתון. "זה האויב מיספר אחד של ישראל, מה אני צריך חקירות וצרות", היתה, בערוך, תגובתם הכללית.

שרידיו של מטוס חטוף, עולים באש אחרי שפוצץ

כשעל ראשו מרחפת ברכתו של הכומר המקומי מיום טכס הטבלתו: "זלד זה נושא את שליחות ישו".

אביו ניהל מיסחר משגשג ביפו, שם היו לו שתי תנויות: אחת כלבו סיטוני והי שניה למכירת ירקות בסיטונות. את היריד קות גידל על אדמותיו בסביבות לוד.

כאשר הגיע ג'ורג' לגיל בית-ספר, אפשר היה לראותו צועד מדי בוקר עם אביו עד לבית-הספר העממי, המרוחק כמה מאות מטרים בלבד מן הבית. הבניין עומד עד היום על כנו, למרות שהוא מזונוח ומיושן. גם היום לומדים בו ילדים — יהודים ורבים — ובכניסתו תלוי שלט המעיד כי זהו בית-ספר יסודי ממלכתי א' של לוד.

בשכנות מתנשא מיבצר מיסטרתי, שבי אחד מאפיו שוכן בית-המישפט הצבאי,

על העיר לוד הערבית וסביבתה הטכר עו את חותמן שלוש חמולות גדולות: אל-מוניר, חסונה וחבש. חמולת חבש הי נוצרית היתה הגדולה והעשירה שבהן, ואדמותיה השתרעו הרחק מן העיר, עד למבואות יפו וראשון-לציון.

ניקולא חבש, ראש אחת המשפחות של חמולה זו, התגורר בבית נאה מאבן, אשר חומה גבוהה הסתירה את חצרו הפנימית הרחבה ואת גינתו המסופחת. אבל האחירה בבית הגדול היתה עגומה, כי לניקולא לא היו ילדים. כשנולד סוף סוף, ב-1926, בן בכור, הוא קרא לו ג'ורג', על שם ג'ורג' הקדוש קוטל-הדרקון, שכנסייתו העתיקה ניצבת לא הרחק מבית המשפחה. ניקולא עצמו הפך מאותו יום ל"אבו ג'ורג'".

הבן הבכור נשאר גם הבן היחיד של משפחת חבש: מוקף מותרות, מפונק, ו-

לפחות אחד מהם לא ניצל מן הצרות. חמש שעות אחרי שכתבי העולם הזה שוחזחו עמו בביתו מול שער סכם בירושלים, הופיעו שם אנשי-ביטחון ישראלים והורילו למעצר. הוא קרוב-משפחתו של חבש, נעצר בגלל המעצרים ההמוניים של ראשית השבוע.

על שמו של

קוטל-הדרקון

מה היה לכל אלה לספר על הרומא הטרוריסט, שגול בטוח ראייה ושמיעה משה-התעופה לוד, ושהמטוסים הדריכו את מנוחתו באותן שנות-התכרות — ועתה הוא מדרך את מנוחתו של כל העולה למטוס ברחבי העולם?